

formener, at det ikke — naar der er Majs nok her i Landet — vil skade nogen, ligesom man af finansielle Grunde maa anse det for meget ønskeligt, at en saadan Eksport kunde komme i Gang.

Naar Mindretallet stiller Forslag om at stryge Bestemmelsen om Brødsprisen Fastlæggelse for hele Aaret, maa Flertallet fremhæve, at dette er et Forslag, som efter Flertallets Formening alene af finansielle Grunde ikke er forsvarligt, og under Hensyn til, at den Forhøjelse, der her er Tale om, først indtræder den 1. April 1921, altsaa paa et Tidspunkt, da de væsentligste Udgifter til Brændsel og Belysning bortfalder, og da Adgangen til lønnende Arbejde maa formenes at blive lettere, kan Flertallet ikke andet end tilraade at fastholde Lovforslagets Bestemmelser, hvad dette Punkt angaar.

Medlemmerne af Flertallet: *Larsen-Badse, Lemvigh-Müller* og *Sporon-Fiedler*, ønsker dog at udtale, at man kunde have ønsket, at Lovens Karakter af en Afviklingslov var blevet noget stærkere understreget, end Tilfældet er. Man tvivler i høj Grad om, at de af Landbrugsministeren opstillede kalkulatoriske Beregninger over Lovforslagets økonomiske Virkninger vil slaa til, men da man heroverfor kun kan opstille sit eget Skøn, og da man erkender, at den siddende Regering, der har Ansvaret, har et naturligt Krav paa, at dens Skøn under disse Omstændigheder fra vor Side respekteres, har man ikke villet undlade at medvirke til Lovens Gennemførelse, idet man erkender, at en Kornlov endnu i Aar er nødvendig.

Foruden at man maa anse det finansielle Grundlag for ret svagt underbygget, beklager man, at Bibeholdelsen af den lave Rugbrødspris, hvilken man af Hensyn til den mindre bemidlede Del af Befolkningen sympatiserer med, ikke søges gennemført som en almindelig paa hele Samfundet hvilende Dyrtidsforanstaltning, men efter Forslaget nødvendiggør stærke Indgreb i Landbrugsrets frie Omsætningsforhold.

Et *Mindretal* (Fr. Andersen, Jacob Christensen, Chr. Hansen, Hauge og Olufson) er sammen med nedenauførte Mindretal Medforslagsstiller til Ændringsforslagene under Nr. 14, 15 og 17 og tiltræder nedenauførte Motivering for disse. Mindretallet stiller desuden Ændringsforslagene under Nr. 8, 9 og 12.

Vor Hensigt hermed er at tilkende-give, at vi anser det for Statens Pligt at træffe Foranstaltninger til, at Folkets allervigtigste Næringsmiddel: Brødet, ikke stiger væsentligt ud over den høje Pris, det allerede har naaet. Det af Regeringen stillede og af Regeringspartierne støttede Forslag betyder en Stigning i Rugbrødsprisen i Løbet af Høstaaret paa ikke mindre end ca. 50 pCt. foruden en betydelig Forhøjelse af Hvedemelspriserne. Dertil kommer, at de for Lovens Udførelse i Praksis nødvendige Pengebeløb for den overvejende Dels Vedkommende er uanviste, og at man som Følge deraf alvorligt maa trivle paa, at den foreslaaede Forhøjelse af Brød- og Melpriserne vil blive den eneste Forhøjelse i Løbet af Høstaaret. Overfor dette har vi bestemt villet præcisere vor absolutte Modstand.

I øvrigt forbeholder vi os udførligere at motivere vor Stilling til de af de andre Partier stillede Ændringsforslag, naar disse foreligger til Behandling i Folketinget.

Et *andet Mindretal* (Niels Frederiksen) stiller Forslag om, at der efter Lovforslagets § 6 indsættes en ny Paragraf, hvori Landbrugsministeren bemyndiges til at slutte Overenskomst med Rederne om til nedsat Fragt at tilsejle Foderstoffer, som Ministeren bemyndiges til at indkøbe og anvende til Ombytning med affleveret Brødkorn eller til Afhændelse til Landbrugerne i den almindelige Omsætning.

Hensigten med Ændringsforslaget er at paalægge Landbrugsministeren at søge at faa saa billig Skibsfragt og saa billigt Indkøb af Foderstoffer til Landet som muligt for derved at kunne modvirke ube-